

для спільної роботи. Для цього на підприємстві мають бути чітко розподілені функції обліку між відділами. Також можна виділити такі важливі аспекти для покращення організації обліку розрахунків за виплатами працівників:

- удосконалення автоматизації ділянок обліку;
- удосконалення наявної системи організації електронного документообігу;
- запровадження заохочувальних виплат, премій, надбавок для працівників;
- запровадження на підприємстві гнучкого режиму робочого часу;
- доступність професійного розвитку працівників.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 № 108/95-ВР.
2. Островерха Р.Е. Організація обліку/Р.Е. Островерха//Україна – 2012 – с. 233.
3. Костюченко І. Нормування і форми оплати праці. / І. Костюченко // Науковоекономічний та суспільно-політичний журнал «Праця і закон». – 2009. – № 5. – с. 29, 40.
4. Літвінова Ю. О. Удосконалення обліку оплати праці на вітчизняних підприємствах / Ю. О. Літвінова // Рецензований науковий журнал «Управління розвитком». – 2013. – № 15. – с. 22.
5. Міщенко А.М. Сучасні проблеми обліку розрахунків з оплати праці та шляхи їх вирішення / А. М. Міщенко // Рецензований науковий журнал «Управління розвитком». – 2013. – № 23. – с. 18.
6. Старченко Н.М. Удосконалення методики обліку виплат працівникам. Економічні науки. Серія «Облік і фінанси». Випуск 9(33). Ч. 3. 2012. с. 71.

Іванченко Н.М.,

магістр, спеціальність «Облік і оподаткування»,

науковий керівник:

д.е.н., професор Пантелеєв В.П.

Національна академія статистики, обліку та аудиту

(м. Київ)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Розвиток виробництва неможливий без виготовлення конкурентоспроможної продукції та її реалізації на внутрішніх і зовнішніх ринках збуту. Водночас необхідною передумовою здійснення виробничого процесу є наявність значної кількості виробничих запасів. Формування правдивої інформації про наявність та рух запасів, а також правильна організація ведення бухгалтерського обліку їх вартості забезпечують достовірність фінансової звітності. Тому питання організаційні аспекти бухгалтерського обліку виробничих запасів відповідно до

вимог ринкової економіки і міжнародних стандартів бухгалтерського обліку є актуальними й потребують вивчення.

Розвиток ринкових відносин, впровадження різноманітних форм власності, реформування економічних відносин в Україні висувають нові вимоги до бухгалтерського обліку як до способу контролю за веденням господарської діяльності підприємств. Важливим фактором розвитку виробництва є стабільна забезпеченість підприємства матеріальними ресурсами та їх ефективне використання.

Загальним питанням обліку виробничих запасів присвячені праці вчених-економістів: Ф. Бутинця, С. Голова, Л. Жилкіної, З. Гуцайлюк, М. Кужельного, Г. Кірейцева, В. Рудницького, Н. Ткаченко та інших вчених. Однак питання обліку виробничих запасів на підприємствах залишаються актуальними та потребують нагального вирішення.

Вирішення комплексу суперечливих та дискусійних питань обліково-аналітичного управління виробничими запасами є актуальним для більшості підприємств і потребує подальших досліджень.

Важливим аспектом щодо організації обліку виробничих запасів на підприємствах України є стан організації аналітичного і синтетичного обліку. Згідно Плану рахунків бухгалтерського обліку для обліку виробничих запасів використовують рахунок 20 «Виробничі запаси» [5]. Для одержання деталізованої інформації, необхідної для управління запасами за їх окремими видами і процесами, організовується аналітичний облік. Аналітичний облік запасів дозволяє отримати інформацію про їх обсяг в цілому і за кожним видом окремо.

Запаси відносяться до складу оборотних активів, тому що можуть бути перетворені на грошові кошти протягом року або одного операційного циклу

Відповідно до П(С)БО 9 «Запаси» запаси визначено як активи, які утримуються для подальшого продажу за умов звичайної господарської діяльності, перебувають у процесі виробництва з метою подальшого продажу продукту виробництва, а також утримуються для споживання під час виробництва продукції, виконання робіт та надання послуг, а також управління підприємством [2].

Згідно МСБО 2 «Запаси» при вибутті виробничих запасів підприємства застосовують такі методи оцінки: метод конкретної ідентифікації, середньозваженої собівартості, метод за формулою «перше надходження – перший видаток» (ФІФО), метод стандартних (нормативних) витрат, метод роздрібних цін [1].

При формуванні облікової політики на рівні суб'єкта господарювання необхідно кваліфікувати всі матеріальні активи за різними критеріями, що обумовлює необхідність врахування особливостей формування матеріальних ресурсів та їх використання. А тому елементом облікової політики виробничих запасів є відпрацювання аналітичного рівня робочого плану рахунків та побудова аналітичного обліку, що повинно базуватися на їх економічно обґрунтованій класифікації.

Аналізуючи в цілому діяльність деяких підприємств з обліку виробничих запасів, можна виділити наступні негативні аспекти:

6. Складність визначення справедливої (ринкової або неринкової) вартості запасів, що полягає у використанні підприємствами бартерного обміну, більше того, обміну на неподібні активи;

7. Низький рівень оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємств;

8. Невідповідний рівень контролю та оперативного регулювання процесів утворення запасів;

9. Обмеженість контролю використання виробничих запасів [6].

Для правильної організації обліку запасів на підприємстві, перш за все, необхідно виділити завдання обліку виробничих запасів, основні з яких є:

- контроль за виконанням плану матеріально-технічного забезпечення;
- відображення витрат на закупівлю й транспортування запасів (матеріалів), результатів постачання;
- виявлення відхилень від планової собівартості придбаних матеріалів;
- контроль за залишками і рухом матеріалів на складах наявністю і рухом матеріалів в процесі їх заготівлі;
- спостереження за станом складських запасів, за станом складських запасів, за відповідністю їх нормативам, контроль за їх зберіганням;
- контроль за лімітом відпуску матеріалів на виробничі потреби, витрати і списуванням їх вартості у витрати виробництва;
- контроль за дотриманням норм;
- правильний розподіл матеріалів за об'єктами калькуляцій;
- виявлення непотрібних матеріалів, що підлягають реалізації [7].

На підприємствах залишаються все ще невирішеним питання щодо вдосконалення документації оперативного та аналітичного обліку виробничих запасів, особливо нагальною є потреба їх обліку [4].

Найбільш важливою і значною частиною активів підприємства є запаси. Вони займають особливе місце у складі майна й домінуючі позиції у структурі витрат підприємств різних сфер діяльності. Ефективність господарської діяльності підприємств значною мірою залежить від оцінювання та раціонального використання виробничих запасів.

Список використаних джерел:

1. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку 2 «Запаси» [Текст] : від 1 січня 1995 р. зі змінами та доповненнями від 01.01.2005 / Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, 2002.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» [затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999 р. № 246]. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

3. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: підручник для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів /за ред. Ф.Ф. Бутиця. – Житомир: ЖІТІ, 2010. – 618 с.

4. Огійчук М.Ф. Фінансовий та управлінський облік за національними стандартами / М.Ф. Огійчук. – Х.: Вид-во Алерта, 2011. – 1044 с.

5. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів [Текст] : [затверджено наказом Міністерства фінансів України від 10.01.2007 р. №2 [Електронний ресурс] . – Режим доступу: www.rada.gov.ua.

6. Князюк І. Актуальні проблеми обліку виробничих запасів на підприємствах України / І. Князюк // Удосконалення обліку й аналізу в системі управління підприємства. – 2015. – №2. – С. 63-65.

7. Кириченко О.А. Сучасні проблеми обліку виробничих запасів та шляхи їх вирішення/ О.А. Кириченко// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua.

Іщук М.,
магістр, спеціальність «Облік і оподаткування»,
науковий керівник:
д.е.н., професор Пилипенко О.І.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м. Київ)

СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНИХ ВИТРАТ, ЯК ОБ'ЄКТА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

За сучасних умов господарювання змінюються вимоги до управління підприємством з позиції підвищення оперативності управлінської інформації про величину витрат та прибуток, що очікується. Витрати на управління та обслуговування в бухгалтерському обліку належать до адміністративних витрат. Відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку (далі – П(С)БО) 16 «Витрати» [6] до адміністративних витрат належать витрати, пов'язані з управлінням та організацією діяльності підприємства, які не включаються до собівартості реалізованої продукції. Такий підхід був запроваджений з переходом України на міжнародні стандарти обліку і викликає постійні дискусії серед науковців та практиків.

Питання дослідження економічної сутності адміністративних витрат, як об'єкта бухгалтерського обліку розглядалося у працях таких вітчизняних учених, як: К. Безверхий [1], Ю. Давидов [2], В. Фаріон [7], Ю. Цаль-Цалко [8]. Проведений аналіз наукових думок зазначених фахівців, свідчить про їх вагомі результати у дослідженні організаційно-методичних положень бухгалтерського обліку адміністративних витрат. Проте залишаються невирішеними питання в частині ідентифікації адміністративних витрат, як об'єкта бухгалтерського обліку. Так, зокрема існують різні погляди учених щодо включення тих чи інших затрат підприємства до складу адміністративних.

Метою дослідження є розкриття характеристики складових елементів адміністративних витрат та визначення їх ролі в системі бухгалтерського обліку.

Під адміністративними витратами слід розуміти загальногосподарські витрати, що пов'язані з операційною діяльністю підприємства, спрямовані на обслуговування та управління підприємством і не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) [6].